Приложение № 5 към

СПРАВКА
за нетекущите (дълготрайните) активи
на ЕООД МАККО ММ – МАЛЧО ЙОВЧЕВ ЕИК 123565390
към 31.12.2014Г.

(хил

ПОКАЗАТЕЛИ	Отчетна стойност на нетекущите активи				Последваща оценка		Преоценена стойност (4+5-6)	Амортизация				Последваща оценка		Преоценена амортизация в края на периода (11+12+113)	
	В началото на периода	На постъпили през периода	На излезлите през периода	В края на периода (1+2-3)	Увеличение	Намаление		В началото на периода	Начислена през периода	Отписана през периода	В края на периода (8+9-10)	Увеличение	Намаление		
а	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
I. Нематериални активи															
1. Продукти от развойна дейност															
2. Концесии, патенти, лицензии, търговски марки, програмни продукти и други подобни права и активи															
3. Търговска репутация															
4. Предоставени аванси и нематериални активи в процес на изграждане															
Общо за група I:															
II. Дълготрайни материални активи															
1. Земи и сгради, в т.ч.:	23			23			23	10			10			10	1
—земи															
—сгради	23			23			23	10			10			10	1
2. Машини, производствено оборудване и апаратура	110			110			110	67	18		85			85	2
3. Съоръжения и други	61		35	26			26	58	3	36	25			25	1
4. Предоставени аванси и дълготрайни материални активи в процес на изграждане	53			53			53								5
Общо за група II:	247		35	212			212	135	21	36	120			120	9
III. Дългосрочни финансови активи															
1. Акции и дялове в предприятия от група															
2. Предоставени заеми на предприятия от група															
3. Акции и дялове в асоциирани и смесени															

предприятия															
4. Предоставени заеми, свързани с асоциирани и смесени предприятия															
5. Дългосрочни инвестиции															
6. Други заеми															
7. Изкупени собствени акции															
Общо за група III:															
IV. Отсрочени данъци															
Общо нетекущи (дълготрайни) активи (I + II + III + IV)	247		35	212			212	135	21	36	120		120		9

Дата на съставяне: 10.03.2015Г. Съставител: ..... /Антоанета Тодорова/ Ръководител: ..... /Малчо Йовчев/

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА
на ЕООД МАККО ММ МАЛЧО ЙОВЧЕВ

Глава първа

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА ЗА ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ

А) Годишни финансови отчети

Дружеството съставя годишен финансов отчет за период от 01.01. до 31.12. 2014г. в хиляди лева. (чл. 23 от ЗС)

База за изготвяне на годишния финансов отчет Счетоводни стандарти за малки и средни предприятия Счетоводната политика е разработена така, че финансовият отчет да представи вярно и честно имущественото и финансово състояние на предприятието, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал.

Информацията представена в годишния финансов отчет отговаря на следните изисквания:

– разбираемост;
– уместност;
– надеждност;
– независимост на отделните отчетни периоди и
– стойностна връзка между начален и краен баланс.

Съставните части на годишния финансов отчет са: счетоводен баланс; отчет за доходите; отчет за паричните потоци; отчет за изменение на собствения капитал и приложение (оповестяване).

1. Счетоводен баланс: съставя се в двустранна форма.

Балансът съдържа следните позиции подредени по степен на ликвидност и изискуемост:

– дълготрайни (нетекущи) активи
– краткотрайни активи
– капитал
– дългосрочни пасиви
– краткосрочни пасиви.

2. Отчет за приходите и разходите: съставя се в двустранна форма.

Разходите се представят на база квалификация на характера им (икономическата им същност).

Приходите са – от обичайната дейност: нетни приходи от продажби и приходи от финансирания.

– финансови приходи
– извънредни приходи

3. Отчет за паричните потоци: съставя се по прекия метод. Паричните потоци се разделят на такива от основна, инвестиционна и финансова дейност.

4. Отчет за изменение на собствения капитал: отразяват се промените в основния капитал, резервите и финансовия резултат.

5. Приложение: съдържа оповестяване на счетоводната политика и справка за нетекущите дълготрайни активи.

Б) Други финансови отчети

Съгласно чл. 20 от Закона за статистиката дружеството попълва и „годишен отчет на нефинансовите предприятия“ по утвърден от НСС образец.

Глава втора

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА И ТЕКУЩО СЧЕТОВОДНО ОТЧИТАНЕ

А) Увод

Счетоводната политика на дружеството е съвкупност от организационни, методологични, методични и технологични принципи и способи за регистриране, предаване, оценка, обработване, актуализиране, съхранение и ползване на създадената счетоводна информация за определен период.

Общите изисквания към организацията на счетоводството са в съответствие с регламентираните в чл. 4 от Закона за счетоводството принципи:

– **Текущо начисляване**. Приходите и разходите по сделки и събития се начисляват към момента на тяхното възникване и се включват във финансовия отчет за периода, за който се отнасят. Моментът на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти не влияе на тяхното начисляване.
– **Действащо предприятие**. Предприятието продължава дейността си и няма намерение или необходимостта да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност.

Други принципи:

– **Предпазливост** – своевременно оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводно третиране на стопанските операции.
– **Съпоставимост между приходи и разходи** – извършените разходи по определени сделки или дейности се отразяват във финансовия резултат за периода, през който се черпи изгода от сделката или дейността.
– **Предимство на съдържанието пред формата** – сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната си форма.
– **Запазване при възможност на счетоводната политика от предходните периоди** -постигане съпоставимост на счетоводните данни и показатели от текущия период и предходните отчетни периоди.

Б) Документооборот

Дружеството използва счетоводни документи за отразяване съдържанието на стопанските операции при спазване изискванията на Закона за счетоводство.

За целта е съставена Наредба за документооборота, която е неразделна част от счетоводната политика.

В) Индивидуален сметкоплан

Съгласно чл. 5 ал. 1 от Закона за счетоводството текущото счетоводно отчитане е организирано по реда на този закон и утвърден от ръководството на дружеството Индивидуален сметкоплан.

Г) Инвентаризации

Всички активи и пасиви на дружеството се инвентаризират в отчетния период.

Инвентаризациите се провеждат на база приетата и одобрена от ръководството Наредба за инвентаризациите.

Д) Бази за оценка

I. Дълготрайни (нетекущи) материални активи

1. Признаването на един актив за дълготраен съгласно **СС 16 „Дълготрайни материални активи“**, ако:

– е вероятно да се влеят в дружеството бъдещи икономически изгоди, свързани с актива
– стойността на актива може да бъде надеждно изчислена.

Дружеството е определило допълнителни критерии:

– очаква се да бъде използван повече от един отчетен преиод (12 месеца)
– стойностен праг на същественост – 700 лв.

Материални активи под този праг на същественост се отчитат като текущи разходи или материални запаси.

2. Начално оценяване

При покупка включва: покупна цена; мита и невъзстановимите данъци върху покупката, както и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние. Към преките разходи се отнасят и комисионни, професионални хонорари и предполагаеми разходи за демонтаж и възстановяване на терена.

Активи създадени в дружеството – по себестойност

при размяна на активи (сходни и несходни) се оценяват по справедлива стойност на отдадения актив. Ако няма търговски характер – по балансова стойност на отдадения актив.

При дарение – по справедлива стойност в съответствие с СС 20.

3. Последващи разходи – признават се за актив само когато разходът подобрява състоянието на актива над първоначално определената стандартна ефективност.

4. При периодична подмяна на отделни части (компоненти) същите се осчетоводяват като самостоятелен актив, а заменената част се отписва.

5. При предоставяне на аванс на доставчик за придобиване на ДМА, същият се представя в баланса като „разходи за придобиване на ДМА", а не като вземане.

7. Амортизации

Дружеството прилага „линеен метод" на амортизиране на база полезния живот на активите и се прилага последователно през целия живот на актива.

Полезния живот на активите се преглежда периодично и ако се окаже, че оценката на полезния живот е неточна, същия, а следователно и нормата за амортизация се коригира за текущия и бъдещите периоди.

8. Бракуване и изваждане от употреба

Активите се отписват от счетоводния баланс при продажба, или когато актива окончателно бъде изваден от употреба. Печалбата или загубата, получени при бракуването или продажбата (изваждането от употреба) се признават като приход или разход в отчета за приходите и разходите.

II. Материални запаси

1. Класификация

Материалните запаси се **класифицират** в следните групи:

– материали
– продукция
– стоки
– незавършено производство

2. Оценка на материалните запаси

Покупна стойност-включва покупната цена, вносните мита и невъзстановени данъци, транспортни разходи и други, които могат директно да се припишат на доставените стоки, материали и услуги.

Разходи за преработка на материалните запаси (себестойност) включва:

– **преки разходи –** разходите директно свързани с произвеждания продукт (материали и труд)
– **постоянни общи** разходи-тези непреки производствени разходи, които остават сравнително постоянни независимо от обема на производството (амортизации, поддръжка на производствени сгради) Разпределят се на база нормалния капацитет на производствените мощности. Неразпределените разходи при непълно използване на производствените мощности се отчитат като текущ разход за периода.
– **променливи общи** разходи- тези непреки призводствени разходи, които варират в зависимост от обема на производството (непреки материали; непряк труд) Разпределят се по произведени продукти на база реалното използване на производствените мощности.

Метод за оценка на разхода на материалните запаси – прилага се метода на средно претеглена стойност.

Материалните запаси, намиращи се в процес на производство (незавършено производство) се оценяват в края на периода по себестойността на преките разходи.

Е. Бази за оценка на пасивите

1. Текущи пасиви – това са задължения към контрагенти, персонал и бюджета, които трябва да бъдат погасени в рамките на един отчетен период след датата на баланса.

При отчитане на задълженията като вид финансов инструмент се прилагат изискванията на СС 32. Същите могат да бъдат отписвани съгласно националното счетоводно и данъчно законодателство.

При прилагане на **СС 19 „Доходи на персонала“** дружеството се съобразява с действащото трудово, осигурително и данъчно национално законодателство. За целта са разработени:

– Вътрешни правила за работната заплата;

– Колективен трудов договор.

Като текущ разход се признават, както текущите трудови възнаграждения, така и бъдещи плащания за натрупващи се неизползвани отпуски (включително и начисленията за СО и ЗО).

3. Признаване на приходи и разходи

1. При признаване на разходите в Отчета за приходите и разходите се спазват принципите за „текущо начисляване“ и съпоставимост на приходи и разходи.

2. При признаване на приходите се съблюдават изискванията на **СС 18 „Приходи“**

3. Използване на приблизителни счетоводни оценки и предложения.

При съставяне на годишния финансов отчет дружеството ползва приблизителни оценки. Корекцията на приблизителните оценки през следващия отчетен период не е промяна на счетоводната политика, а се отчита като текущ приход или текущ разход.

И. Отчитане и представяне на данъците върху дохода

Приложим стандарт: **СС 12 „Данъци от печалбата“**.

Счетоводна печалба – това е нетната печалба или загуба за периода преди намаляването (увеличаването) с разходи за данъци.

Облагаема печалба (загуба) -облагаемата печалба (загуба) за периода определена в съответствие с правилата, установени в ЗКПО.

Данъчен разход – общата сума, включена при определяне на нетната печалба или загуба за периода във връзка с текущите данъчни разходи (приходи) и отсрочените данъчни разходи (приходи).

Текущ данък е сумата на дължими (възстановими) данъци върху дохода във връзка с данъчната печалба (загуба) за периода.

Активи по отсрочени данъци са сумите на възстановимите данъци върху дохода за бъдещи периоди по отношение на намаляеми временни разлики, пренос на нереализирани данъчни загуби и пренос на неизползвани данъчни кредити.

Начисляват се по преценка на ръководството в зависимост от възможността за обратното им проявление.

Пасиви по отсрочени данъци са сумите на дължимите данъци върху дохода за бъдещи периоди във връзка с облагане на временни разлики.

Начисляват се за съответния период задължително.

Глава трета

СОБСТВЕН КАПИТАЛ

Превишението на активите над пасивите формира собствения капитал (нетни активи).

Дружеството се стреми да поддържа това нормално търговско съотношение. Собствения капитал се разделя на следните класове:

1. Основен капитал- регистрирания капитал със съдебно решение.

2. Други резерви. Резервите са собствени средства, формирани съгласно закон, устав или решение на органите на управление на дружеството. Те имат защитни функции по отношение на регистрирания капитал.

Резервите са:

– Общи резерви

– Други резерви

3. Натрупана печалба (загуба) и печалба (загуба) за текущия период

Натрупаната печалба се разпределя след решение на органа за управление за:

– дивиденти

– покриване на загуби

– увеличение на основния капитал и резерви.

Непокритата загуба се покрива от:

– натрупана печалба

– резерви

Глава четвърта

ПРОМЯНА НА СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА И ФУНДАМЕНТАЛНИ (СЪЩЕСТВЕНИ) ГРЕШКИ

Приложим стандарт: **СС 8 „Нетна печалба или загуба за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика“**

Фундаментални грешки са грешките, установени от дружеството през текущия отчетен период, които са от такова значение, че финансовите отчети за един или повече предходни периоди вече не могат да се считат за достоверни към датата на тяхното публикуване.

За съществена (фундаментална) грешка се приема такава, която е повече от **3 на сто** от приходите за съответния отчетен период и може надеждно да се изчисли. Изправяне на грешката е чрез корекция на натрупана печалба (загуба) в началото на периода, а сравнителната информация се преизчислява.

Промяна в счетоводната политика се допуска само ако се изисква от закон или ако промяната ще доведе до по-подходящо представяне на събитията във финансовия отчет.

Не са промяна на счетоводната политика:

-приемане на политика за събития, които се различават по същество от предишните

-за събития, които не са ставали или са незначителни.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Счетоводната политика е утвърдена от Управителя на дружеството на 1.01.2009 год. При изменение и допълнение в счетоводното законодателство се извършват съответните изменения и с настоящата счетоводна политика.

Съставител: Управител:

/Антоанета Тодорова/ /Малчо Йовчев/